

Monica Lylloffs tale ved demonstrationen "Undskyld vi er her"

Taler

Monica Lylloff
Medstifter af bevægelsen
enmillionstemmer og
medarrangør af
demonstrationen

Dato

22. maj 2024

Sted

Christiansborg Slotsplads, 1218
København K, Danmark

Jeg hedder Monica Lylloff (og er medstifter af bevægelsen enmillionstemmer, der kæmper for retssikkerhed for mennesker med handicap og psykisk sårbarhed og deres pårørende i hele landet.)

Jeg vil gerne starte med at sige stort tak til alle de foreninger der har hjulpet med at gøre denne demonstration muligt. Tak til fantastiske talere – tak til Katinka og Peter Sommer for musikken. Og Tusind tak til alle jer, der er mødt op i dag.

Jeg er selv mor til børn med handicap. Vores tvillinger Emma og Sarah blev i 2007 født 11 uger for tidligt. Emma fik en stor hjerneblødning og har i dag brug for hjælp til alt.

Jeg troede at hjælp i vores situation var en selvfølge i velfærds-Danmark. Men det er det ikke.

Vores møde med systemet var et chok. En udmattelseskamp hvor systemet har brugt lange ventetider, mistillid, frygt og økonomisk tænkning som værktøjer for at undgå at give hjælp.

Jeg er ikke alene

På hele handicapområdet har kommunerne i et årti lavet fejl i mere end halvdelen af afgørelserne.

Det ved Christiansborg godt.

Vi har i årevis hørt politikerne sige, at mennesker med handicap skal have den rette hjælp.

Men det får de oftest ikke.

Vi har ventet på en regering, der ville skabe et nyt system, der er til gavn for borgerne.

Vi havde håbet på en regering, der har forstået, at vejen frem er overholdelse af gældende lov, investering i forebyggelse, en sikring af flere medarbejdere og den rette faglige viden hele vejen rundt.

Men vores regering udskammer mennesker med handicap som dyre og farlige – som syndebukke for velfærdssamfundets sammenbrud.

Regeringen mener, at tvang, magt og besparelser er vejen frem på trods af, at historien har vist, at det vil gøre os endnu fattigere som samfund, ikke bare på et økonomisk plan men særligt moralsk.

Det er direkte pinligt, at regeringen intet har lært af fortidens fejl.

Debatten i samfundet har fuldstændig glemt, at Vi taler om mennesker.

Vi taler om:

Signe, Sofie, og Fenja, der i 2019, 2020 og 2021 blev kogt levende i badekar på deres bosteder. Sofie døde. Og det er sket igen i år.

Det er Maria der ikke kan holde ud at gå i skole og Andrea der har ventet 6 mdr. på en tid hos en psykiater, selvom hun har selvmordstanker.

Alexander på 21 år, der gerne vil leve et almindeligt liv men som har fået afslag på en hjælperordning, så han kun kan komme ud af sit hjem 15 timer om måneden.

Det kan blive mig i morgen. Det kan blive dig i morgen.

Vi har i enmillionstemmer indsamlet vidnesbyrd fra de mennesker det handler

om.

Jeg vil læse et af dem op:

"Min datter er snart 23 år og er den dejligste unge kvinde. Hun er udviklingshæmmet og har en epilepsi, der er svær at behandle. For at kunne udleve det voksenliv, der venter på hende, skal hun finde et sted at bo, som hun kan kalde sit (eget) hjem ~ et sted hvor hun passer ind, og hvor hun vil føle sig imødekommet og glad. Men nu har hun og jeg efterhånden kæmpet i 3 år for at vinde slaget om at finde dette sted, og den tid har hun brugt hjemme hos mig på fuld tid uden nogen former for aktiviteter eller samvær med andre unge.

Desværre har den stilstand bremset hendes gode udvikling og hendes tro på sig selv i verden. Og det begræder jeg - for hun har så meget at give til andre og så mange oplevelser til gode.

Jeg kan ikke længere - selvom det er det jeg burde gøre og ønsker at gøre. Råbe ud over hustagene, rase mod uretfærdigheden og banke i borde og stole. Men 23 års kampe sætter sine spor, og jeg ved, at vi aldrig vinder krigen.

Det eneste, jeg kan, er at blive ved med at sætte den ene fod foran den anden, og finde håbet i en solstråle og i det tillidsfulde kram fra min dejlige datter." Hilsen en mor

Sådan må det ikke være!

Håbet må ikke brænde ud!

Min mand og jeg fortsætter med at kæmpe, indtil vi kan være sikre på, at vores Emma kan leve et værdigt liv, når vi ikke er her mere.

Vi skal fortsætte sammen indtil vi kan være sikre på, at vores ægtefæller, søskende, børn og børnebørn kan leve et værdigt liv uanset om de har et handicap eller ej.

Jeg har ikke noget håb om at få overbevist socialminister Pernille Rosenkrantz-Theil, for hun prioriterer tydeligvis ikke handicapområdet.

Men jeg har et håb om, at I – befolkningen – vil holde de konkrete politikere ansvarlige.

Vi **skal** en anden vej.

Lad os i fællesskab vise Christiansborg, hvilken vej, der er den rigtige at gå, så vi alle både nu og i fremtiden kan leve et værdigt og aktivt liv.

Min datter Emma skal aldrig mere sige undskyld for, at hun er her.

TAK.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

Relateret

Anni Sørensens tale ved demonstrationen "Undskyld vi er her"
22. maj 2024

Silke Ena Svares tale ved demonstrationen "Undskyld vi er her"
22. maj 2024

Mitzie S. Pitzners tale ved demonstrationen "Undskyld vi er her"
22. maj 2024

Signe Færchs tale ved demonstrationen "Undskyld vi er her"
22. maj 2024

Simon Toftgaard Jespersens tale ved demonstrationen "Undskyld vi er her"
22. maj 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/monica-lylloffs-tale-ved-demonstrationen-undskyld-vi-er-her>